

то почитателите на българската литература имаха възможността да си закупят книги от гостуващите автори.

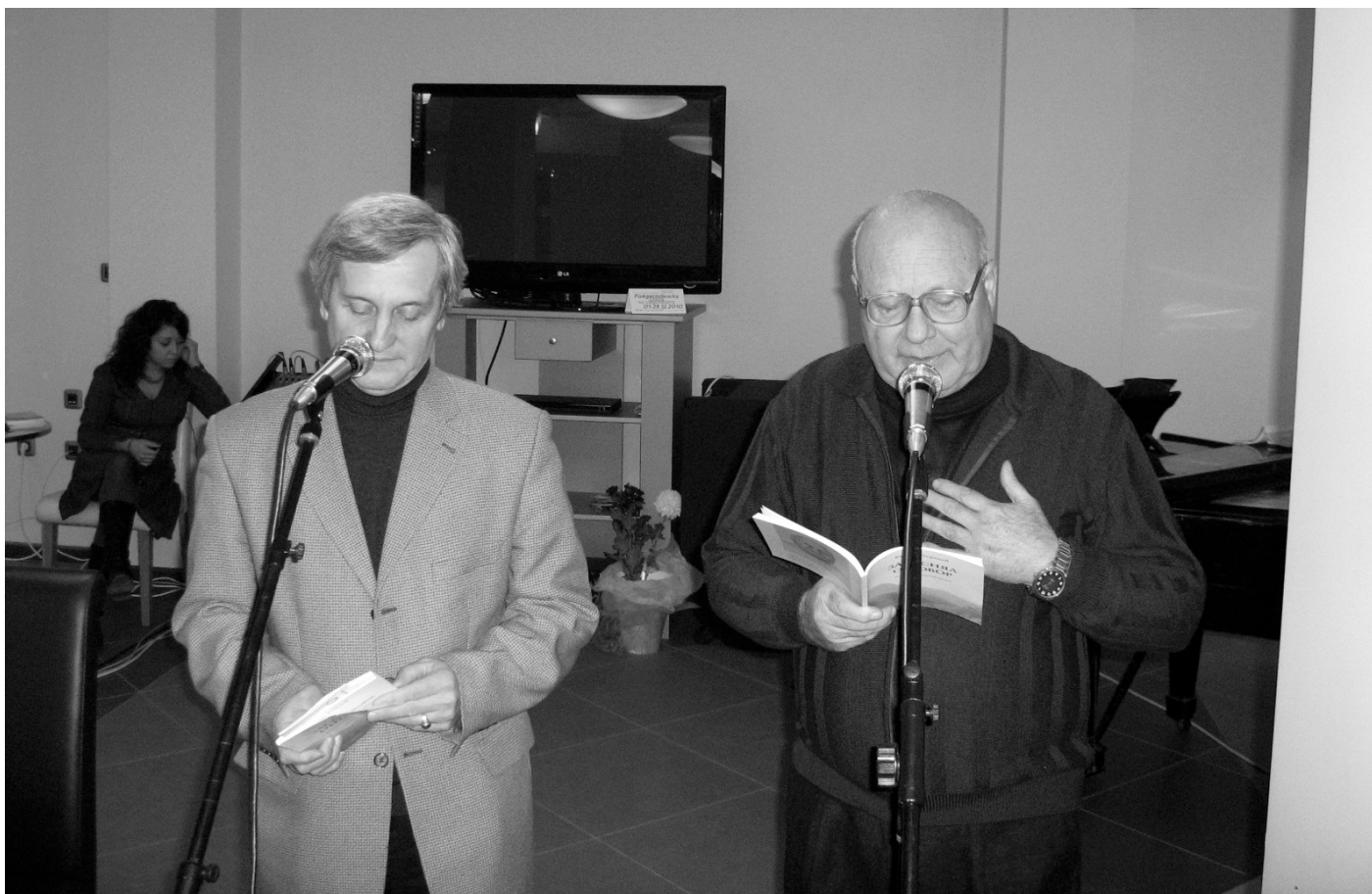
През този период бе осъществен и телевизионен мост с българското културно дружество в Чикаго – САЩ. На него нашите автори запознаха своите събратя – емигранти със цялостния културен живот на морската ни столица.

Социалните дейности в двадесетгодишната история на Сдружението са доста по-малко в сравнение с твор-

ческите и културните, но все пак, доколкото ги е имало, трябва да ги отбележим. Една от многогодишните социални придобивки за писателите от нашета Сдружение беше да имат и ползват свой Клуб-ресторант, за да общуват пълноценно във времето за отдых, като ползват 30-процентно намаление на направената от тях консумация по време на разпалени дебати или тихи творчески разговори, на първо споделяне на току-що завършени творби, честване на различни празници, или дори на самотно общуване с другите, с каквото навремето е бил известен големият български писател Йордан Йовков, в

Веселина Цанкова гостува на свои малки почитатели

Рождественски салон на изкуствата - Вечер на Кирил Георгиев

известната кафе-сладкарница „Цар Освободител“, най-много в компанията на другия голям самотник Владимир Василев. Дори за общуване със себе си е необходимо такова културно средище, каквото вече нямаме, нямат и другите гилдии, поне едно за целия град, каквото беше навремето „Клубът на дейците на културата“, а след това заместващите ги Клуб на писателя и Клуб на художника. Това е голям социално-творчески проблем, за който градските и областните управници на Варна са длъжници на варненските интелектуалци.

В стремежа за социализация на дейностите, някои от ръководствата на Сдружението на писателите-Варна през двадесетгодишния период са правили опити за осигуряване на краткотраен отдых на писателите. По време на своя мандат, председателят на Сдружението Веселина

Цанкова организира екскурзия до местността „Трите воденици“ в Батова. Станислав Пенев през двата си мандата организира два краткотрайни отдиha за нашите писатели в почивна база край Балчик и една 2-3-дневна почивка в местността „Карантината“ край Варна. През последните две години Ванилин Гавраилов като временно изпълняващ длъжността и като председател също организира отдиh в с. Генерал Киселово, гр. Вълчи дол и в гр. Бяла.

Социални жестове са и подаряваните книги от Сдружението като цяло и от отделни писатели на много читалища и градски библиотеки, на училища, на гости на Сдружението и града, на множество фондации и културни институти. Социална проява е и безвъзмездно вложеният труд на някои от членовете на Сдружението за подобряване на битовите условия в Дома, за освежаването и

приветливостта му. Вероятно ще пропусна някои, но не мога да не спомена имената на Иван Троянски, Любомир Владков, Никола Илиев, Веселина Цанкова, Атанас Липчев, Кирил Георгиев, Ванилин Гавраилов, Светла Павлова – Фейт, Владимир Русев-Мичмана, Марица Гърдева, Станка Бонева, Снежана Атанасова и... още редица други, дори и нечелнове на Сдружението. Благодарение на споменатите и неспоменатите, особено в последно време, бяха направени много подобрения в Дома – боядисани врати и прозорци, укрепени парапети по стълбищата, освежаване на залата, на терасите, поставени са цветарници, пердета, направени са ремонти по покрива и много други, все с обществено положен труд.

Последните редове от тази кратка история на Сдружението на писателите – Варна, ще отделя на културната ни памет, на малкото, което сме направили за нейното съхранение. Още в навечерието на учредяването на независимо Сдружение, група писатели, станали после и учредители, организираха поставянето на паметна плоча на поета Богомил Тодоров; по-късно през годините бяха организирани възпоменателни вечери на Димитър Стойчев и Кольо Севов в църквата „Свети Анастасий“, съвместно с църковното настоятелство и служещия в църквата отец Любомир Попов. Присъстващите на възпоминанията си припомниха, че в този храм, доста преди това са звуча-

Дом на писателя - Вечер с творчеството на Петър Доков, представен от Красимир Машев

ли стихове на варненски поети и на гости, по времето на председателството на Кольо Севов от предишното Дружество. Възстановяването на традицията е също памет. Възпоменателни страници в „КИЛ“ бяха посветени на трима варненски поети едновременно – Димитър Стойчев, Петър Алипиев и Богомил Тодоров, представени с едни от най-добрите им творби. Може би най-внушително като присъствие беше честването на 70-годишнината от рождението на Богомил Тодоров в голямата представителна зала „Галата“ на интерхотел „Черно море“. Залата беше толкова препълнена, че голяма част от почитателите на Богомил Тодоров слушаха от фойето пред залата. Тържеството беше съпроводено и от изложба на книги, снимки, писма и документи на Богомил.

През септември 2008 година съвместно с Община Варна бе организирано поставяне на паметна плоча за поета Кольо Севов във вилната зона до Варненския свободен университет на жилището, където живее семейството на поета, и където той години наред е влагал много труд за облагородяване на земята, която е имал. Да почетат паметта на Кольо Севов бяха дошли много представители на варненската културна общественост – писатели, журналисти, художници, артисти, музикални дейци, приятели и почитатели на поета, сродници. Слова на признателност и почит произнесоха зам. министъра на културата Надежда Захаријева; Веселина Цанкова и Марко Илиев от Сдружението на писателите - Варна.

През декември 2009 година в Рождественския салон на изкуствата в Радио Варна бе представена книга с избрани произведения на Кольо Севов, осъществена със съдействието на Сдружението и финансовата подкрепа на Община Варна, и с личната ангажираност на лит. критик Панко Анчев. Съставители на сборника са Атанас Липчев, Драга Севова и Веселина Цанкова. С това Сдружение-

то на писателите – Варна, изпълни един свой дълг към големия творец Кольо Севов, дългогодишен председател на Дружеството на СБП – Варна, с големи заслуги за изграждането на Дома на писателя, в който сега се помещава Сдружението.

Книга с избрани творби беше издадена и на Иван Троянски, посмъртно, като израз на почит към строителя на днешното независимо Сдружение.

И всеки брой на вестник „КИЛ“ също поддържа паметта жива, особено за ония варненски и български писатели, които през отминалите години и десетилетия са градили облика на литературата, създавана във Варна.

Надяваме се тази наша кратка история на Сдружението на писателите-Варна, да стане част от културната памет на Варна за бъдещите поколения.

Почетоха паметта на варненския поет Кольо Севов

Регионалната библиотека ще посвети събитие в негова чест

На 23 септември се навършиха 75 години от рождението на варненския поет и белетрист Кольо Севов. По този повод в дома му се събраха поети, културни дейци, библиотечни работници и приятели на Кольо. Мнозина от съгражданите му помнят, че той стои в основата на създаването на Дома на писателите в морската ни столица. Негова е заслугата за зараждането на популярния през 80-те „Театър на поезията“. „Трудно ми е да давам определения за баща си, но той със сигурност беше много ярка личност“, развълнувано разказа една от трите му дъщери, Тереза Севова. По негова инициатива в града са идвали поети като Любомир Левчев, Ейдриън Мичел, Андрей Вознесенски и ред други.

„Освен негово дете аз бях и голям почитател на поезията му. Много спомени са ми останали от него, но за съжаление той твърде рано си отиде от този свят. Надявам се, че варненци няма да го забравят, защото той беше свързан с културата на града: с уникалния „Театър на поезията“ и с подкрепата си на много млади творци в града“, припомни Тереза. „Надявам се да се намери някой, който да продължи делото му“, сподели надеждите си съпругата на писателя Драга Севова.

„Странствие в един следобед“ е едно от стихотворенията, с което поетът ще остане завинаги в сърцата на читателите. Мнозина от запознатите с творчеството му са категорични, че този стих, написан преди повече от 20 години, звучи твърде актуално и в наши дни.

„Съпругът ми беше сложен и харизматична личност“, категорична е жена му. „Беше прекалено добър и приемаше много горчки със смирение. За това и много хора му се чудеха, но това просто си беше неговото верую.“

За да уважи паметта на своя приятел и колега в къщата му в близост до Свободния университет, пристигна зам.-министърът на културата Надежда Захаријева. „Надявам се да се намери издателство, което да публикува негови събрани съчинения“, пожела си тя. „Би било достойно, толкова време след забравата, която покрива името му, поне избрани негови творби да излязат на бял свят. Би следвало и дружеството на писателите да предложи инициатива в негова чест, която да се реализира с подкрепата на регионалната библиотека в града“, предложи Захаријева. ■